

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/160/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205157
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4617205157.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 , proti žalovanej D. D., nar. XX.X.XXXX bytom K. P. XXXX/XX, XXX XX Q. o zaplatenie 8.249,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu - istinu 2.537, 66 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.537, 66 eur od 30.6.2017 do zaplatenia, úrok 276,78 eur, úroky z omeškania 3,40eur, úrok 9,90% ročne z nezaplatennej istiny 8.249,74 eur od 30.6.2017 do zaplatenia , úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 276,78 eur od 30.6.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

I. Žalobca podal dňa 24.7.2017 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy - nezaplatennej istiny 8.249, 74 eur, úroku 276, 78 eur, úroku z omeškania 3, 40 eur, úroku 9, 90% ročne z nezaplatennej istiny 8.249, 74 eur od 30.6.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 8.249, 74 eur od 30.6.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 276, 78 eur od 30.6.2017 do zaplatenia, ktorú žalobu zdôvodnil tak, že strany v spore uzatvorili úverovú zmluvu č. 00000000001499935, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 10.000 eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru, žalovaná porušila svoje zmluvné podmienky (prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas) a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 29.6.2017 v zmysle § 565 OZ v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou - opakovaným upozornením zo dňa 26.4.2017. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatnenia - dňa 29.6.2017 predstavovala 8.602, 96 eura a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 8.249, 74 eur, pričom do dňa zosplatnenia uhradila žalovaná na istinu sumu 1.750, 26 eura, úrokov 276, 78 eur, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, úrokov z omeškania 3, 40 eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, pričom úrok z omeškania bol dohodnutý v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Poplatky vo výške 60 eur za upomienky si žalobca v súdnom konaní neuplatnil. Ďalej si uplatnil poplatky za poistenie schopnosti splácať úver 13, 04 eura a uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaná zaviazala hradiť mesačne v zmysle bodu II, 2/ zmluvy. Žalovaná po zosplatnení úveru odo dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 9.10.2020 na čl. 209 uviedla, nárok žalobcu v celom rozsahu a výške uznáva.

3. Okresný súd Topoľčany na pojednávaní dňa 13.10.2020 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5.712,08 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.712,08 eur od 30.6.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vo zvyšku súd žalobu zamietol a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,48%.

4. Krajský súd v Nitre dňa 20.1.2022 rozsudok Okresného súdu v Topoľčanoch v jeho napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade škody zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom okrem iného uviedol, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri ustanovení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 3Cdo/126/2018, sp. zn. 6Cdo/113/2018, sp. zn. 1Cdo/46/2019, sp. zn. 1Cdo/183/2019 dospel dovolací súd eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nie len možný, ale aj potrebný k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - zmluvou o úvere zo dňa 14.8.2014 na čl. 5, všeobecnými obchodnými podmienkami na čl. 6 - 30, sadzobníkom poplatkov na čl. 31, prehľadom splácania - do predčasného zosplatenia na čl. 33, prehľadom splácania po predčasnom zosplatení na čl. 34, prepočtom zmluvných úrokov na čl. 35 a zistil tento skutkový stav:

Strany v spore uzavreli dňa 14.8.2014 zmluvu o úvere č. 00000000001499935 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 10.000 eur, pričom išlo o bezúčelový úver, kde výška úrokovej sadzby bola stanovená 9,9% ročne ako fixná do splatnosti so súborom poistenia B s poplatkom za poskytnutie úveru 500 eur, poplatkom za poistenie schopnosť splácať úver 6,52 eura, s výškou anuitnej splátky 131,80 eura, s termínom splatnosti prvej anuitnej splátky 27.8.2014, s počtom anuitných splátok 120, s periodicitou a termínom splatnosti anuitnej splátky mesačne v 27. deň kalendárneho mesiaca so splatnosťou úveru do 29.7.2024, s výškou RPMN - 11,9%, s priemernou RPMN 11,89%, kde celková čiastka, ktorú musí zaplatiť klient je vo výške 16,316 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, s poplatkom za vklad v hotovosti na úverový účet 2,50 eur, s poplatkom za zmenu zmluvných podmienok 40 eur, s poplatkom za upomienku 15 eur, s poplatkom za výzvu 30 eur, s poplatkom za potvrdenie a súhlasy vydané bankou na klientovu žiadosť - 24 eur. Žalovaná bola žalobcom dňa 26.4.2017 opakovane upozornená na zaplatenie omeškaných splátok a požiadaná o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 168,85 eur najneskôr do 1.5.2017. Výzvou zo dňa 29.6.2017 bola žalovaná vyrozumená o tom, že Prima banka rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru a týmto jej vznikla povinnosť jednorázovo uhradiť banke celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 8.562,96 eur, pričom bola požiadaná uhradiť celý dlh najneskôr do 9.7.2017.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 7 ods. 2 písm. b) Zákona č. 250 /2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú , ak podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny , ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu obyvateľov.

Podľa § 7 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 3, 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú , ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť , že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje , ak predávajúci skrýva, alebo poskytuje nejasným , nezrozumiteľným , viacvýznamových alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, iba, že je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s

osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetnej pôžičky o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

8. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom konaní súd posudzoval spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca mal postavenie dodávateľa a žalovaný postavenie spotrebiteľa, vo veci tak išlo o spotrebiteľský spor / § 290 a nasl. CSP/. Samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.8.2014 nebolo medzi stranami sporné a žalobca k žalobe priložil aj jej písomné vyhotovenie. Súd podrobil uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole, pričom dospel k záveru, že neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva má požadované náležitosti v zmysle všeobecných ustanovení podľa Občianskeho zákonníka ako aj osobitných ustanovení podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z., medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá výška poskytnutého spotrebiteľského úveru, úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov, výška splátok, počet splátok, dátum splatnosti ako aj iné zákonom požadované záležitosti a zmluva bola stranami riadne podpísaná. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal súd za to, že nárok ktorým žiadal žalobca priznať istinu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a úrok z úveru je dôvodný. Žalovaný proti výške žalovanej sumy nevzniesol žiadne námietky, ani v spotrebiteľskom spore súd okrem neprijateľných zmluvných podmienok nevykonáva dokazovanie na preukázanie tvrdení / skutočností/, ktoré spotrebiteľ nepredniesol a to ani cez ustanovenie § 295 CSP. Pokiaľ spotrebiteľ ako žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, stanú sa tieto tvrdenia nespornými / § 151 ods. 1 CSP/, preto akéhokoľvek dokazovanie nie je v tomto prípade pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné / § 295 prvá veta CSP/ a nesporné tvrdenia strán sa stanú pre účely rozhodnutia vo veci zisteným skutkovým stavom / § 215 ods. 1 a 2 CSP/. Súd v spotrebiteľskom spore z vlastnej iniciatívy / bez návrhu / skúma len existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, pričom za skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok / t.j. ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa/nemožno považovať posudzovanie splnenia zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere / § 9 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. /. Okrem dľžnej istiny žiadal priznať žalobca aj úroky z omeškania s tým, že podľa názoru súdu je tento nárok odôvodnený a to s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, nakoľko bolo preukázané, že od 30.6.2017 sa dostal žalovaný do omeškania.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Súd vyhovel žalobe žalobcu a žalobca má preto ako úspešná strana v konaní nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči žalovanému. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).